

Si Grace Vlam usa ka nuybe anyos nga bata nga nag-puyo sa Holland niadtong 1940 panahon sa Ikaduhang Gubat sa Kalibutan. Ang Nazi Germany bag-o lang nagsugod sa pag-ataki sa Holland.

BOOM! BOOM!

Alas tres sa buntag, ug ang siyudad gibombahan. Usa ka minuto pa nakatulog si Grace, ug ang sunod, misulti si Papa sa tanan nga mangita og katagoan. Karon si Grace gidala sa ilawom sa lamesa sa kusina uban sa iyang papa, mama, ug mga manghud nga lalaki, sila si Heber ug

Alvin. Madunggan niya ang lanog nga mga pagbuto ug pagkabuak sa mga bildo sa gawas. Kusog kaayo!

“Unsa may mahitabo kanato?” Nangutana si Grace ni Papa.

Gihapyod ni Papa ang iyang buhok. “Wala ko kahibalo,” miingon siya. “Apan mag-ampo ta.”

Ang pamilyang Vlam naggunitay sa usag usa.

“Minahal nga Langitnong Amahan,” nag-ampo si Papa, “palihug luwasa ang among pamilya.”

Pagkataud-taod, ang kasaba nawala. Wala nay mga pagbuto. Luwas ra sila!

Gigunitan ni Mama ang kamot ni Grace ug mipahiyom kaniya. “Nakahinumdom ka sa dihang na-seal kita sa templo?”

Miyango si Grace. Sa dihang mibalhin sila gikan sa Indonesia ngadto sa Holland, mihapit sila sa Utah ug na-seal sa Salt Lake Temple.

“Bisan unsay mahitabo, ang Dios moatiman sa atong pamilya,” miingon si Mama.

Pagkasunod adlaw, si Grace nakadungog og mga air raid siren sa dihang didto siya sa plasa sa siyudad. Mihangad siya ug nakita ang mga eroplano sa ibabaw,

nga dunay gagmayng itom nga mga butang nga nahu-log gikan niini. Nagbarug siya didto, nagtan-aw, nga nagnga-nga ang iyang ba-ba.

Gisinggitan siya sa usa ka tawo. “Dagan! Mga bomba kana!”

Midagan si Grace paingon sa ila, ang iyang kasingkasing naglagubo sa dihang luwas siyang miabut sa atubangang pultahan.

Pipila ka adlaw ang milabay, ang mga Nazi—kinsa mao ang mga lider sa gobyerno sa Germany—opisyal nga mikuha sa Holland. Usahay ilang prisohon ang mga tawo nga mga opisyal sa militar. Ug tungod kay si Papa usa ka opisyal sa Dutch military, ang mga opisyal sa Nazi mibantay niya pag-ayo.

“Apan dili kana mahitabo ni Papa,” naghunahuna si Grace. “Mga miyembro kami sa Simbahan, ug si Papa usa ka lider sa kapangulohan sa misyon. Ang Dios manalipod kaniya.”

Human sa pagpamomba, ang pamilyang Vlam kina-hanglang mobiya sa ilang siyudad. Usa ka adlaw sa iyang eskwelahan, nakadungog si Grace sa ubang mga estudyante nga naghunghunganay.

“Ang ubang mga tawo gipriso karon!”

“Makabalik kaha sila?”

Nahadlok si Grace. OK ra ba kaha si Papa? Kusog siyang nagdagan pauli. Sa iyang pagsulod sa pultahan, nakita niya si Mama sa hawanan.

“Tinuod ba?” Nangutana si Grace. “Wala na si Papa?”

Walay gisulti si Mama og bisan unsa, apan si Grace nasayud gikan sa subo nga mga mata ni Mama nga si Papa gipriso. Pinariso siya sa gubat. Misandig si Grace sa bong-bong. Nahadlok kaayo siya bisan gani sa paghilak.

“Unsay buhaton nato karon?” naghunahuna siya.

Nianang gutloa, nakadungog si Grace og tingog nga nag-ingon, “Makita nimo pag-usab ang imong amahan.” Ang tingog kalma ug klaro. Nasayud si Grace nga mao kadto ang tingog sa Espiritu Santo. Mirarang-arang ang iyang gibati.

Wala gayud siya masayud kon unsay mahitabo, apan nasayud siya nga ang Langitnong Amahan moatiman kaniya ug sa iyang pamilya.

May sumpay pa . . . ■

Ang tagsulat nagpuyo sa New Jersey, USA.

Usa ka Tingog sa Kalinaw

Ni Megan Armknecht

Gibase sa usa ka tinuod nga istorya

MGA PAGHULAGWAY NI REBECCA SORGE



“Bisan unsay mahitabo, ang Dios moatiman sa atong pamilya,” miingon si Mama.